

להתעיד באהבתך

פרשת

ויקרא

מחמאות בונות!

העלון טעון גניזה ♦ אין לקרוא בשעת התפילה!

העלון בחסות רשת הכוללים "תפארת יוסף ובנימין" בני-ברק, פתח-תקוה ורמת בית-שמש בראשות הרה"ג נצח מהצרי שליט"א

ואם אדם חי בסביבה שאינה מפרגנת/ מעודדת סכנות עצומה משום שהאצרות שגנוזים בו יעלמו וירקבו כגרגיר הזרוע שרק אם יעדור ויחרוש יצמח ואם לאו ירקב.

המעודד גדול מהנותן

את היסוד האמור מוצאים אנו בדברי הגמרא במסכת בבא בתרא (ט): הנותן פרוטה לעני מתברך בשש ברכות, והמפייסו מתברך בי"א ברכות.

ויש להתבונן, מדוע מעשהו של המפייס גדול יותר מהנותן לעני מה שהוא נצרך עתה – כסף?

לאור האמור זה נפלא, המפייס את העני מחזק את רוחו ואמר לו, היום אתה עני אבל תדע לך שברגע אחד אתה יכול להיות עשיר, יש לך את הכשרונות לזה, תאמין בכוחות שיש בך מילים אלו מגלים את האוצרות החבויים בו, ולכן דרגתו של המפייס גדולה מהנותן.

זה שנתן כסף פתר את בעייתו של העני לאותו זמן בלבד, ואילו המפייסו פותר לו את בעייתו לגמרי ועל כן מתברך בי"א ברכות.

מפתח העקרונות

במדרש (שיר השירים א, ב) על הפסוק "נגילה ונשמחה בך", מובא מעשה באשה אחת בצידן ששהתה עשר שנים עם בעלה ולא ילדה, והלכו אצל רבי שמעון בן יוחאי זיע"א שיסדר להם גט שיוכלו להיפרד. אמר להם רשב"י: "בבקשה, אני אסדר לכם גט אבל כמו שבחנתונה עשיתם סעודה ומשתה, כך תעשו מסיבת פרידה במאכל ומשתה".

הלכו ועשו סעודה גדולה, והשקתה האשה את בעלה יין, כיון שנתייבשה דעתו עליו

(שהשתכר מעט) אמר לאשתו: "בתי, ראי כל חפץ טוב שיש לי בבית תקחי אותו לבית אביך". לאחר שנרדם, אמרה האשה לעבדיה שישאו את בעלה לבית אביה. באמצע הלילה התעורר משנתו ושאל היכן אני נמצא, אמרה לו בבית אבי, אמר לה מה לי ולבית אביך, אמרה לו ולא כך אמרת לי במסיבה כל חפץ טוב שיש לי בביתי טלי אותו ולכי לבית אביך, אין חפץ טוב לי בעולם יותר ממך. הלכו להם אצל רשב"י ועמד והתפלל עליהם ונפקדו. ללמדך מה הקב"ה פוקד עקרות אף צדיקים פוקדים עקרות. והרי דברים קל וחומר ומה אם בשר ודם על שאמר לבשר ודם שכמותו אין לי חפץ בעולם טוב ממך, נפקדו, ישראל המחכים לישועת הקב"ה בכל יום ואומרים אין לנו חפץ טוב בעולם אלא אתה על אחת כמה וכמה".

על מדרש זה מתעוררת שאלה, מדוע רשב"י לא התפלל על הזוג הזה בהתחלה? מה השתנה לאחר אותה סעודה שרשב"י הסכים להתפלל? כאשר רשב"י ראה את האהבה שיש ביניהם על ידי שאמרה "אין לי חפץ טוב ממך" השבח הזה הוציא לפועל את המחסום של העקרונות. ומעתה, אמר רשב"י, הם יכולים לחיות ביחד ויהיו להם ילדים! כוחה של מילה טובה!

הסוד של חלק גדול מהנפילות...

"ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאוהל מועד לאמר" וברש"י: לכל דברות ולכל אמירות ולכל ציוויים קדמה קריאה לשון חיבה.

אנו חיים בדור שהניסיונות בו רבים וקשים עד מאוד ואם עד לפני שנים ספורות שמענו רק על בחורים ובחורות שיוצאים לתרבות רעה, הרי שבזמנינו אנו שומעים לא פעם על אברכים ורבנים ומשפחות טובות שנפלו והידרדרו עד לשאול תחתיה רח"ל.

וכאן הבן שואל על מה ולמה באנו לידי המצב הנוכחי הקשה הזה ומה היא נקודת התורפה שבו טמון הסוד של חלק גדול מן הנפילות הללו?!

להקדים קריאה של חיבה

וראינו באחד הספרים שכתב שהתשובה נעוצה בפרשתנו בדברי רש"י הקדושים שאמר שקודם לקריאה ואמירה שיצא מפי הקב"ה למשה רבנו הקדמו בקריאה של חיבה ורק לאחר מכן דיבר אליו.

פלא מדהים הוא זה, מרעיד את הלב ומעורר השתאות. משה רבנו האדם הגדול ביותר שהיה בעם ישראל כביכול זקוק למילה טובה/ מחמאה ורק לאחר מכן דיבר אליו ה', ובודאי שאין לנו מושג במשה

רעיא מהימנא, אך בכל זאת נכתבו הדברים כדי ללמדנו אורחות חיים במה שנוגע אלינו להורות לנו את הדרך כיצד נתנהל ביחסי אנוש עם חברינו עם ילדינו ועם נשותינו.

לפני כל דיבור להקדים מחמאה!

אוצרות גנוזים יוצאים על ידי מחמאות

והנה בענין המחמאות מצאנו חידוש גדול שיתן לנו יסוד נפלא לחיים:

על הפסוק "ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתי רוח

חכמה" (שמות כח, ג), כותב ה"חתם סופר" וז"ל: ירצה כמ"ש ח"ה (בהקדמה) שבליבות האנשים חכמה נטועה, אם יבוא מי שיעוררם על זה יוציא המטמון ההוא ויגלה לעין כל, ואם לאו יהיה נעלם כגרגיר הזרוע, שאם יעדור ויחרוש יצמח ואם לאו ירקב, וה"נ אמר השי"ת למשה רבנו ע"ה להיות כי הוא יתברך מילא אותם חכמת לב, וצריכים למי שיעורר אותם ויודיעם זה, כדי להוציא חכמתם התקועה בכח אל הפועל, לזה אמר "ואתה תדבר אל כל חכמי לב", ומה תדבר אליהם, "אשר מלאתי רוח חכמה", זה בעצמו הוא הדיבור אשר תדבר ותודיעם שהם מלאים רוח חכמה ועל ידי זה בזאת ההודעה, "ועשו בגדי אהרון" כי יעוררו להוציאם אל הפועל, עכ"ל.

ה"חתם סופר" מחדש כאן יסוד עצום:

לכל אדם ישנם אוצרות שהקב"ה גזז בתוכו אם זה חכמה או כוחות גדולים להוציא לפועל דברים מסוימים לטובת האנושות או לחייו הפרטיים.

האוצרות הללו אינם יצאו מן הכח אל הפועל בלי מחמאה או מילת עידוד!

סיפור לשבת

"דרשתו" הראשונה של גדול המגידים היתה זו שעת לילה מאוחרת, כאשר אחרוני המתמידים עזבו את בית המדרש הקטן שבשכונת "מאה שערים" בירושלים. כולם פרשו, איש איש לביתו, מלבד מבחור חמד אחד, שנותר לשקוד על תלמודו. דממה השתררה בבית המדרש, ולפתע התרומם הבחור ממקומו, ניגש אל ההיכל, נשק את הפרוכת, ואחר הסתובב ונעמד מול הספסלים הריקים. הוא עצם את עיניו ודימה בנפשו, כאילו עשרות אנשים ישובים עליהם, ופצח בדרשה מרגשת ונלהבת.

'כתיבתם של חידושי תורה והפצתם מהוה קידוש ה' גדול, ויש בכך כדי להציל מהמחלה הנוראה.' (מדברי מרן הגר"ח קניבסקי שליט"א)

הרוצים לזכות את הרבים בהפצת העלון, להנצחות ולתרומות, טל: 052-7179954

להערות, הארות והוספת חידושים: lehitaden@gmail.com

לקבלת העלון במייל-שלח בקשה ל: halachayomit@gmail.com

חלום סמוי קינן בליבו, לדרוש כאחד ה"מגיידים" הירושלמים, אולם לא היה בו ביטחון לעשות כן, אלא בפני הספסלים הריקים... בטוח היה אותו עלם צעיר, כי רק הוא ובוראו שומעים את דרשתו, ולא ידע כי על אחד הספסלים שבעזרת הנשים שוכב לו זקן ירושלמי, ומאזין בקשב לדבריו. סיים הבחור את נאומו, גלגל עיניו כלפי מעלה, נישק שוב את הפרוכת, ופנה לצאת מבית המדרש. שם, בחוץ, המתין לו הזקן, מיודענו. "האזנתי לדרשתך המופלאה", הניח ידו על כתפו של הבחור בחיבה, "והתפעלתי עד עמקי נשמתך". הבחור הסמיק עד תנוכי אוזניו, והזקן המשיך בחיוך: "יש לך כוח דיבור מצויין! כוח דיבור של 'מגייד' ותיק! מה חבל, שאתה מבזבז את כוח הדיבור שלך מול ספסלים ריקים, ואינך משתמש בו כדי לעורר באמצעותו את ליבות הבריות". ליבו של הבחור התרונן בקרבו. דבריו של הזקן נסכו בו אמונה וביטחון ביכולתו, ודמעות גיל נצצו בעיניו. מאז אותו לילה נמסכו אומץ וביטחון בליבו והוא החל לדבר ולדרוש גם בבתי כנסת הומי אדם, ולא רק בבתי כנסת ריקים מיושביהם. כעבור שנים נודע ונתפרסם כגדול ה"מגיידים" שבדור האחרון. ("דרך עץ החיים")

אשת האברך שגידלה את בעלה

מספרים על אברך שהזדמן לו להיות בהרצאה ומאוד התפעל מדבריו הנפלאים וצורת הדיבור של אותו מרצה. כאשר הסתיימה ההרצאה ניגש אותו אברך למרצה כדי להודות לו על דבריו הנפלאים. כמה היה מופתע כשהתקרב אליו וזיהה אותו כחבר נעורים מתקופת הישיבה. ניגש אליו ושאל: "איך הגעת לרמה כזו של דיבור, הרי אני זוכר אותך מתקופת הישיבה, היית ביישן ונחבא אל הכלים ובקושי הוצאת מילים מהפה?!" פתח המרצה ואמר שכאשר הוא נכנס לכולל בתור אברך צעיר אחד מהתנאים באותו כולל היה שצריכים למסור "חבורה". בחוץ היה דף וכל אחד היה צריך לרשום את שמו כדי להיכנס לתור. מיודענו רשם את שמו בסוף הרשימה בתקוה שעד אז אולי הוא ימצא כולל חדש, או יבוא המשיח... עבר זמן והתור שלו הגיע!

בלילה שלפני ה"חבורה", התקשרה אשתו לראש הכולל וביקשה את כל מספרי הטלפונים של האברכים. ולאחר מכן פשוט התקשרה לכל אברכי הכולל וביקשה מכל אחד שכאשר בעלה ימסור את החבורה ויאמר איזו שאלה יפה או איזה פשט טוב, שיאמר לו איזו מילת שבח כמו "איזה יופי", "נפלא" וכדומה. וכך הוה, הגיע הרגע 'הלא כל כך מיוחל' ניגש האברך לעבר הבימה נרעד ונפחד והתחיל במסירת החבורה. והמתמאות לא איחרו לבוא בזה אחר זה... בגמר החבורה כולם ניגשו אליו לחצו את ידו בחום, ואברך אברך פירגן לו מכל הלב על דבריו הנפלאים. לפעם השניה הוא כבר חיכה... ומאז הוא עלה ונתעלה עד שהגיע לאן שהגיע.

אם נתבונן נראה שזה היסוד שכתוב ב"חתם סופר" – הכשרון היה גלום בו, היה צריך רק לגלות אותו על ידי מילות שבח, מחמאות ועידוד.

מחמאה בטעות שהצמיחה...

מעשה שהיה, כך סיפר הגאון רבי יצחק זילברשטיין, בגביר גדול, אוהב תורה ומוקיר רבן, שהיתה לו בת כלילת המעלות, וביקש להשיאה לבן תורה מופלג, מושלם אף הוא בתורתו ובמידותיו, ביראתו ובכשרונותיו.

הוא חיפש וחיפש עד שהגיע אליו שמו של בחור פלוני, שכל ראוי ומכריו מעידים עליו שעדיין לגדולות, והוא אכן שלם ומושלם בכל העניינים. הגביר בירר על הבחור ההוא בשבע חקירות ודרישות, ואכן הכל אמרו שהוא למדן מופלג, עילוי מופלא, ובקי בש"ס ופוסקים. שיגר הגביר שליח/ שדכן כדי שיתווכחו בין הצדדים, והשליח התקשר בטעות לשמו של בחור אחר, העונה אף הוא על אותו שם, והציע את ההצעה של בת הגביר. אף אחד לא שם לב, ואף אחד לא ידע, מהטעות שקרתה, ובינתיים נפגשו הבחור והבחורה, והכל הלך למישרין, עד שלאחר זמן קצר נשברה הצלחת. הבחור השני, למרות שהיה בעל מידות טובות, ושארף להגיע לגדולות, היה רחוק מבקיאיות בש"ס, וגם חצי ש"ס לא ידע, ואפילו לא שלט במסכת אחת כדבעי. גם כשרונותיו לא היו כל כך גדולים, ולא לחתן כזה קיוה הגביר.

ויהי לאחר האירוסין, כל פעם כאשר הבחור נכנס לבית כלתו, היתה השוויגער קמה לפניו ומכבדת אותו בכל הכיבודים האפשריים, וגם השווער – הגביר התבטא בפניו שהוא מרגיש שהכניס לביתם 'ספר תורה מהלך', ועשה כל שלא ידו על מנת להראות לחתנו שהוא מעריכו ומכבדו ביותר. מה שקרה עכשיו הוא שהכיבודים שקיבל החתן, וה'מחמאות' על היותו יודע ש"ס, הביאוהו להחלטה שהוא צריך להיות ראוי לכל התארים הללו... הוא התיישב ללמוד ברצינות, שקד על תלמודו, ובתוך כמה שנים התעטר בתואר 'תלמיד חכם מופלג', ידע את כל הש"ס, והיה אכן ראוי לכל הכבוד והתהילה שעשו לו.

הגר"י זילברשטיין ציין שמהמעשה הנ"ל אפשר לקחת מוסר וחכמה על הכח שאפשר לנטוע בבני אדם על ידי שמחשיבים אותם ומגדילים את ערכם. אם השווער והשוויגער הנזכרים לא היו מהללים את חתנם, ולא היו קמים לפניו ואומרים לו שהוא בבחינת 'ספר תורה מהלך', ספק רב אם הוא היה הופך להיות כזה. רק משום שהם פיארו אותו, והתייחסו אליו כאל אדם בעל ערך רב, לקח החתן את הדברים אל ליבו, והחל לשקוד על התורה, עד שהגיע לאן שהגיע.

בתקופתנו, שבה הבעיות החינוכיות מחמירות והולכות, וגם המומחים הגדולים עומדים לעיתים בפני שוקת שבורה, וכמעט שאינם יודעים מה ליעץ להורים, חשוב מאוד להפנים את המסר הנ"ל, והוא, שגם אם הבן נמצא במצב לא הכי משופר, אפשר להציף אותו מחדש על פני השטח בכמה מילים טובות, שתוכחנה לו שאנחנו אוהבים אותו ומעריכים את דמותו ואישיותו.

הורים שישבחו את ילדיהם, ויתמקדו במעלותיהם הטובות ויתנו להם את ההרגשה שהם באמת מעריכים אותם, מספיגים את הילדים בכח אדיר, ומאפשרים להם לעלות ולהתעלות. רק אדם היודע ש'הוא שווה משהו' יכול להצמיח את עצמו, ולמצות את כשרונותיו עד תום. הדבר נכון באשר ליחסי הורים וילדים ולא פחות מכך גם ביחסים שבין בעל לאשתו. אין אדם מושלם בעולם; לכל אחד יש מעלות ויש חסרונות. השאלה היא, את מה אנחנו בוחרים לראות, ובמה אנחנו מתמקדים. אם צרות העין שלנו לא תאפשר לנו לראות בצדדים החיוביים של הצד שמנגד, לא נגיע לשום מקום. לא בבית, לא ביחסים עם החברים, לא בקשרים עם הילדים, ולא בשומקום אחר. (גיליון "קול ברמה")

עלון זה יוצא להצלחת הרב הגאון נצח בן תוריקה שושנה הדסה בת פרוחה שושנה מהצרי לעילוי נשמת ר' סעדיה בן נחום תוריקה שושנה בת מהרי יוסף בן ר' סעדיה שלום בן ר' סעדיה ת.נ.צ.ב.ה.

והלהצלחת רבקה בת הדסה והילדים אהוד יצחק בן הדסה והילדים מרים בת הדסה והילדים משה בן הדסה חדוה בת הדסה והילדים רינה בת הדסה ברכה בת הדסה שמעון אלעזר בן הדסה שלמה דוד בן הדסה חנה מרים בת ברכה יעקב בן חנה מרים

מבצע!!!
בקניית הסטים
"להתעדן באהבתך"
ו"תוכו רצוף אהבה"
הספר החדש על המועדים - מתנה!
להשיג בטלפון: 052-7179954

ניתן להשיג את הספרים בשעות הערב בב"ב בטל: 052-7179954
בי"ב, שיכון ה' 052-7685844 • ירושלים - 02-6513701 • נתניה - 055-6683104
• רכסים - 057-3168397 • קרית ספר - 052-7612885 • נתיבות - 054-8481239

להתעדן כאן בעולם הזה

בסיעתא דשמיא יצא לאור הספר שימתיק לך את שולחן השבת! המלוקטים ממאות ספרים, מנופים בשבע נפות את מה שערב לחיך ונחמד לאוזן, משובצים בספירי מופת.

להשיג בחנויות המובחרות
מתוק - מתוק - מתוק.